

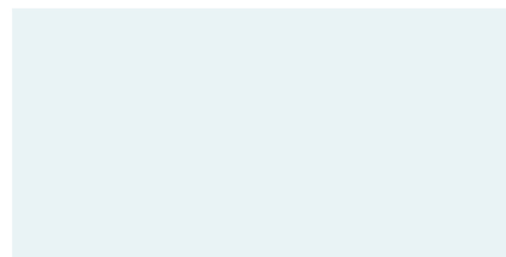

POMLAD IN PRILAGAJANJE

Uvodnik
Damjan Klanjšček

Vsak dan opažam, ko se zjutraj in zvečer vozim na železniško postajo in od nje, da se narava prebuja iz dolgega zimskega spanja. Na grmičevju lahko opazim kak zelen poganjek, ob potokih so pokukali krokusi, v gozdu že cveti kak črni trn. Dnevi se čedalje daljšajo, ponoči je nebo jasno in zvezdnato, kakor da bi hotelo odriniti temačne in meglene zimske večere, kot da želi dan vztrajno obdržati svojo luč in vedrino tudi skozi noč. Prav tako nam ta nova energija podarja svoje rumene odseve in posebno luč, tudi že v popoldanskih poznih urah, ko se po končanem sobotnem urejevanju notranjosti Sedejevega doma prijatelji pozdravimo na placu pred cerkvijo in si obenem še privoščimo pogled na spodnje vinograde ter na sončni zahod.

Sledi na strani 3

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F.B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA

San Floriano del Collio, Gennaio - Marzo 2015
Števerjan, Januar - Marec 2015
Anno XLVII Nr. 1
Leto XLVII Št. 1

KAZALO

KRISTUSOVO VSTAJENJE DAR NEBEŠKEGA OČETA.....	4
OKROG NAS ČUTIMO NENAKLONJENOST POLITIČNIH ODLOČITEV NAŠEMU SLOVENSKEMU TERITORIJU.....	5
STANJE SEDEJEVEGA DOMA	7
DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE F.B. SEDEJ.....	7
DELOVANJE MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA.....	10
100. OBLETNICA ZAČETKA 1. SVETOVNE VOJNE: LIK FRANČIŠKA BORGJE SEDEJA (1. del).....	11
SVETI TRIJE KRALJI	12
NATEČAJ "MOJE JASLICE"	12
BAKLADA.....	13
DELOVANJE OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA.....	13
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO.....	14
ZASEDANJE POKRAJINSKEGA SVETA SSK ZA GORIŠKO OB 40-LETNICI NEPREKINJENEGA DELOVANJA.....	18
IZLET NA SNEG	18
PUST 2015.....	19
OD PREŠERNA DO MIMOZE	19
PINGUPUST	20
NEVIDNA ZVEZDA	20
ČESTITKE, SMRTI, DAROVI	21
KUHARSKI RECEPTI.....	22

Opreмили in uredili člani društva »F. B. Sedej«
Damjan Klanjšček (glavni urednik)
Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

Če Števerjanskega Vestnika še ne prejimate, ali če ste zamenjali bivališče in naslov, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenima telefonskama številka ali naslovoma e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Damjan Klanjšček
329 7227151
damjanklanjscek@gmail.com

Elija Muzič
340 5258399
elija.muzic@gmail.com

Misel se v tistem trenutku prenese na obnovljen župnijski Sedejev dom, ki se sedaj v slogu ujema s placom, na notranjost, ki počasi jemlje novo obliko. Že veliko let je župnijski dom Frančišek Borgia Sedej sedež istoimenskega društva. V njem društvo prireja raznovrstne predstave in dogodke, naj omenim samo premieri dramskih uprizoritev Umor v Vili Roung in Limonade Slovenice. Vsako leto se v njem odvijajo miklavževanja, kaštanjade, občni zbori, jubilejna slavlja, kakršna je bila zborovska prireditev Grozdi so dozoreli ob 60. obletnici mešanega pevskega zbora F.B. Sedej. Člani se redno sestajajo na sejah društva, pevskih vajah, odbor Števerjanskega Festivala v teh prostorih odloča o poteku vsakoletne znane prireditve v Borovcih, katere se udeležujejo ansambli iz vse Slovenije. Nenazadnje se v župnijskem domu redno zbiramo mladi, ki, poleg delovanja mladinskega krožka, skrbimo tudi za izdajo našega glasila, Števerjanskega Vestnika.

Dobro usklajena elementa, kakršna sta društvo F.B. Sedej in župnijski dom, prinašata uspešne sadove, ki se kažejo v vsaki aktivnosti ljudi, ki svoj prosti čas in trud vlagajo v kvalitetno kulturno delo za slovensko stvarnost na našem ozemlju. Večkrat prave odločitve in skupno delo privedejo do zmag, ki vsakemu posamezniku nudijo in krepijo voljo do nadaljevanja, do višjega cilja. V skupini dveh ali več oseb pa je prav tako vedno veliko možnosti za izboljšanje, za nadgrajevanje. Element, ki ga večkrat zanemarimo, saj je zelo pomemben na vseh področjih, pa je prilagajanje. Ko bi vsak posameznik, član športne ekipe, dramske skupine ali kateregakoli odbora zahteval, da bi vedno obveljale njegove želje, bi skupina nazadovala ali se celo razdrla. Potrebno je, da se vsak član širše ali ožje skupnosti prilagodi, da upošteva voljo ostalih, samo tako bo skupina uspešna in zmagovita. Prav prilagajanje je postalo ključno za obnovo našega Sedejevega doma: upoštevanje želj vseh, ali vsaj prilagoditev njihovim potrebam. Ko bodo tudi notranja dela dokončana, bo vsaki skupini, ki deluje v njem, ter celotnemu društvu F.B. Sedej nudil nove funkcionalne prostore in pripomočke, s katerimi bodo vse društvene dejavnosti pridobile nov in kvalitetnejši zagon.

Čeprav je župnijski Sedejev dom v obnovi, bi morda lahko pomislili, da je tudi društvo nekoliko okrnilo svoje delovanje, a bi bila taka trditev napačna. Člani društva so, kljub obnovi Sedejevega doma ohranili in podkrepili vse dosedanje aktivnosti. Mešanemu pevskemu zboru se je pridružil kak nov obraz, ki že prepeva na nastopih, mladinski krožek je, kot običajno, poslikal jaslice števerjanskih otrok in jim dodelil nagrade ter se s pustnim vozom odpravil na vsakoletni pustni obisk po vasi. Naj dodam, da je spletna stran društva F.B. Sedej dnevno posodobljena, v dvorani na Humu pa je 14. marca potekala premierna uprizoritev komedije Aulularia v izvedbi dramske družine F.B. Sedej. Njeni člani stalno dograjujejo svojo dramsko izobrazbo, to počenjajo bodisi igralci, med katerimi je veliko navdušenih mladih, kakor tudi tehniki in kostumografi. Nenazadnje se društvo pripravlja na jubilejni Števerjanski Festival, letos se bo namreč v Borovcih odvijala 45. izvedba tega tekmovanja, kar je seveda društvu v ponos. Želim Vam, dragi bralci, prijetno branje tega Števerjanskega Vestnika, ki smo ga ravnokar izdali.

Glavni urednik
Damjan Klanjšček

KRISTUSOVO VSTAJENJE DAR NEBEŠKEGA OČETA

*Bog,
odstrani kamen,
ki je ovira moji veri.
Rad bi veroval,
da si ti življenje,
da zmaguješ smrt.
Rad bi veroval,
da si obudil Jezusa od mrtvih
v novo življenje.
Odstrani kamen,
da bom veroval
in vstal v novo življenje.*

(Anton Rotzetter)

Pred nami je Velika noč s simbolno govorico in s svojo skrivnostjo. Pomlad izraža moč življenja in rasti nad zimskim počivanjem narave. Vse več ljudi, ki so izgubili vero v Kristusovo vstajenje, se tudi na Zahodu navdušuje nad reinkarnacijo, po kateri naj bi se po smrti vnovič rojevali, dokler se dokončno ne uresničijo. Znana zdravnica in psihiatrinja Elisabeth Kübler Ross še s svoje bolniške postelje prepričuje svoje poslušalce in bralce, da je smrt le prehod v drugo frekvenco. Zato človekovo smrt primerja izstopu metulja iz zapredka [kokona], saj so tudi številni zaporniki v nacističnih taboriščih s podobo metulja izražali svojo vero v posmrtno življenje. Isto simboliko je Küblerjeva opazala pri spontanah risbah, ki so jih izdelali otroci, oboleli za rakom. Apostol Pavel pa vidi našo prihodnost v Kristusovem uspelem enkratnem življenju in vstajenju. »Kakor je Kristus v moči Očetovega veličastva vstal od mrtvih, prav tako bomo tudi mi stopili na pot novosti življenja« (Rim 6,5).

V letu Boga Očeta kristjani še posebej ozaveščamo dejstvo, da je Kristusovo vstajenje dar nebeškega Očeta Kristusu in vsemu človeštvu. »Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga zopet prejmem« (Jn 10,17). Oče ljubi Sina, ker se je podredil Očetovi volji in dal svoje življenje za človeštvo. Seveda pa Očetovo zadovoljstvo ni v Sinovem trpljenju, krvi in smrti, marveč v Sinovi ljubezni. Sinova popolna vdanost in pokorščina Očetu izraža to ljubezen. Zato ga je Bog povišal.

Vstali Kristus z odrešenjsko ponudbo spremlja vsakega človeka, naj se ta tega zaveda ali ne, na njegovi življenjski poti. Zato je Velika noč praznik kristjanov, po svoje pa vseh ljudi, saj je praznik upanja v smisel človekovega življenja, predvsem pa praznik zmage življenja nad smrtjo in dobrega nad slabim.

VESELO VELIKO NOČ!

Župnik Marjan

OKROG NAS ČUTIMO NENAKLONJENOST POLITIČNIH ODLOČITEV NAŠEMU SLOVENSKEMU TERITORIJU

Vsaj še do danes živimo Števerjanci na svoji zemlji, a stalno, vsakodnevno čutimo okrog nas, glej odločitve vsedržavne politične oblasti in deželne uprave, nenaklonjenost političnih odločitev našemu slovenskemu teritoriju. V času globalizacije, se vedno bolj širi vsesplošno prepričanje, da je večje lepše, privlačnejše, bolj ugodno, koristnejše, bolj gospodarno. Mi, Števerjanci - nekomu smo očitno trn v peti - pa smo čisto nasprotnega mnenja in prepričanja: biti majhen ni znak šibkosti, to je znak varčevanja, navezanosti na teritorij in učinkovitega posega v primeru katerikoli težave.

Vsakodnevno čutimo okrog nas, glej odločitve vsedržavne politične oblasti in deželne uprave, nenaklonjenost političnih odločitev našemu slovenskemu teritoriju. Ponovni udarec prav po slovenskem človeku.

Reforma krajevnih uprav

Okrog te reforme je bilo povedanega kar precej. Zavedati se moramo, da majhne Občine igrajo neizmerno važno vlogo na teritoriju in niso vir nepotrebnih in predvsem odvečnih stroškov. Postajamo skoraj zoprni, se zavedam, a ponovno ponavljam podatek, da je Občina Števerjan do danes izvajala eden najnižjih davčnih pritiskov na občana v Goriški pokrajini in na teritoriju Dežele Furlanije Julijske krajine, ki sploh ni zanemarljiv. Občina Števerjan je tudi ena izmed redkih Občin, ki še ni uvedla dodatka k davku IRPEF. A vendar kar je pomembno je to, da v novih Medobčinskih teritorialnih unijah (MTU-UTI) majhne občine ne bodo imele politične moči pri odločanju, usojena jim je počasna agonija in zatem fuzija z ostalimi. Majhne Občine ne bodo imele besede pri načrtovanju okoljske ureditve lastnega teritorija, da ne govorimo o prostorskem in načrtovalnem planu. Števerjanski upravitelji so od vsega začetka ščitili vaški teritorij, od vedno pa so pomagali in prišli so tudi na roko domačinom, predvsem mladim parom.

Na prihodnjem občinskem svetu bo na dnevnem redu tudi zadeva o Deželnem zakonu (68-71) »Preureditev sistema Dežela-Lokalne samouprave v Furlaniji Julijski krajini. Ureditev občinskih območnih združenj ter prerazporeditev upravnih funkcij« – Zahteva za odložitev postopka prijave ter uvedbe bistvenih sprememb.

Števerjanska uprava bo pozvala Deželo, da začasno ustavi izvajanje reforme lokalnih samouprav in da priredi srečanje z župani in upravitelji, ki so poznavalci resnične lokalne uprave ter jim omogoči, da predložijo potrebne spremembe, tako da reforma postane učinkovita in funkcionalna, saj takšna, kot je zasnovana v deželnem zakonu danes, bo posledično privedla do neučinkovitosti, birokratizacije in upravne ohromelosti, na škodo bodisi občin kot državljanov. Potrebno je tudi preložiti začetek veljavnosti reforme lokalnih samouprav na 01.01.2017, potem ko bodo opravljene nujne potrebne spremembe, z vrsto prehodnih korakov, potrebnih za preudarno ureditev in upravljanje zapletenega prenosa funkcij, sredstev in osebja.

Deželo bo tudi pozvala, da za usklajeno opravljanje svojih storitev Občine, ki ne pristopijo k Združenju, lahko sklenejo med seboj ali s sosednjimi Združenji ustrezne konvencije za skupno upravljanje funkcij in storitev, v skladu z veljavnimi zakoni.

Ob koncu bo števerjanska uprava obvestila Deželo, da Občina Števerjan pristopi k predlagani Medobčinski teritorialni uniji med občinami Devin - Nabrežina, Dolina, Zgonik in Repentabor;

Bojazen obstaja in je velika, da se bo socialnogospodarski in narodnopolitični pogled naše kmečke zemlje spremenil prav v kratkem časovnem roku, medtem ko so se naši predniki krvavo potili in borili za obstoj in dostojanstvo na lastni zemlji.

Vsakodnevno čutimo okrog nas, glej odločitve vsedržavne politične oblasti in deželne uprave, nenaklonjenost političnih odločitev našemu slovenskemu teritoriju. Ponovni udarec prav po slovenskem človeku.

Gorato območje, tista majhna inačica goratosti, ki je bistvene važnosti

Deželni odbor je prav pred nekaj tedni predstavil v Avditoriju deželne palače v Vidmu razne projekte, s katerimi bo, v obdobju 2014-2020, zaprosil za evropska sredstva za razvoj goratega območja. Izvedeli smo, da v gorato območje po novem spadajo le tri severne Medobčinske teritorialne unije (UTI) naše Dežele (ja, prav tako, od danes naprej moramo razmišljati o MTU): Gornja vzhodna Furlanija, Karnija in Furlanski Dolomiti. Gospa Predsednica se je v nadaljevanju izgovarjala, da gorata območja so točno določena s strani Evropske unije. Po drugi strani vemo tudi, da gorata območja urejuje država sama z zakonom.

Vse to na veliko začudenje predvsem županov Občin MTU Terskih in Nadiških dolin, ki so ostali brez besed (Občina Števerjan spada v MTU Gornjega Posočja, in je že odpisana v mislih marsikoga). Samo v informacijo, poglejmo na kateri nadmorski višini ležijo nekatere občine, ki spadajo v MTU Furlanski Dolomiti: Občina San Giorgio della Richinvelda 86 m, Občina Spilimbergo 132 m, Občina Maniago 283 m, Občina Pinzano al Tagliamento 180 m, ipd. Zelo zanimivi podatki!

Na mnenje Predsednice deželnega odbora smo vsi prisotni razumeli slabo, saj je bilo govora o goratih, zelo goratih območjih, potemtakem nismo razumeli smisla zakaj je sklicala tudi vse ostale župane. Takoj je tudi vse prisotne potolažila, da itak za razvoj ostalih MTU bo poskrbela Dežela sama. V tem hipu se nam je prav odleglo!

Vsekakor že, si sploh ne smemo dovoliti, če je naša prva prioriteta razvoj Brd, izguba goratosti, zaradi nešteti olajšav, ki jih gorata območja, in to tudi upravičeno, do danes še imajo. Ne smemo in tudi ne moremo posplošiti in primerjati hribovito območje z nižino, v stroškovnem smislu in tudi glede kakovosti končnega proizvoda, izdelka. Prav zaradi tega moramo ščititi hribovito območja, seveda če nam gre za razvoj Brd in usodo Števerjana. Na celotnem briškem teritoriju je nešteto majhnih in srednje majhnih kmetij in si upam trditi, da jih je več kot polovica v slovenskih rokah.

Bojazen obstaja in je velika, da se bo socialnogospodarski in narodnopolitični pogled naše kmečke zemlje spremenil prav v kratkem časovnem roku, medtem ko so se naši predniki krvavo potili in borili za obstoj in dostojanstvo na lastni zemlji.

Vsakodnevno čutimo okrog nas, glej odločitve vsedržavne politične oblasti in deželne uprave, nenaklonjenost političnih odločitev našemu slovenskemu teritoriju. Ponovni udarec prav po slovenskem človeku.

Zaščiteno poreklo DOC Collio.

Zaščiteno poreklo DOC Collio je edino poreklo, ki ima v Deželi svoj Konzorcij za promocijo briških vin in teritorija; pazite Konzorcij, ki se za obstoj samofinansira. Edino zaščiteno poreklo v Deželi, DOC Collio, ki uživa velik ugled predvsem na italijanskem tržišču in tudi širom okrog po svetu; edino poreklo DOC Collio, ki kljub zelo težkemu kriznemu času drži in kar dobro ohranja prodajni trend.

Kaj ima v mislih naša predraga Dežela? Želi ustanoviti enotno deželno poreklo, ki naj bi se imenovalo DOC Friuli Venezia Giulia, zelo možno DOC Friuli, še oni ne vedo točno kako. Jasen pa je cilj, sladka želja, da bo briški teritorij dvignil mrtvilo ostalih vinskih okrožij v deželi FJK. Takoj rešeno torej, ponovno posplošimo in ocenjujemo za enakovredno hribovito območje z nižino. Dodajam, potem, vidite, se bomo lahko prav pošteno smejali in zahtevali dvojezičen naziv zaščenega porekla! Sploh ne obstaja s strani naše Dežele uspešna razvojna politika vrlin posameznega

teritorija; oh, sem že pozabil, saj je naša mačeha za globalizacijo, je proti vrtničarstvu, je proti kampanilizmom. Predsednica pa že pomirja vročekrvneže, ker ni bojazni, saj bo ustanovila tudi tu, tako kot pri Medobčinskih teritorialnih unijah (MTU), manjše pod cone. Kakšen je problem, torej? A vendar bojazen obstaja in je velika, da s tako politiko se bo pogled naše kmečke zemlje spremenil prav v kratkem časovnem roku, medtem ko so se naši predniki krvavo potili za obstoj in dostojanstvo na lastni zemlji.

Marjan Drufovka

STANJE SEDEJEVEGA DOMA

Popravila Župnijskega doma, ki ga člani društva "F. B. Sedej" uporabljamo kot sedež še vedno v polnem teku. Zunanji videz je sicer že dokončan, streha je bila popolno predelana, stene ponovno prebarvane, glavna stena ki gleda na Trg Svobode pa popravljen in postavljen v obliko, kot je bila v originalu. Tudi vrata in okna so bila zamenjena, tako da sedaj je celotni vaški trg v novi, lepi preobliki. Dela so se tako preselila v notranjost, kjer potekajo s koordinacijo našega gospoda župnika Marijana Markežiča, s pomočjo celotne vaške skupnosti. Oder tako dobiva novo obliko, narejena je že luknja na odru za povezavo z spodnjim prostorom, v dvorani smo že odstranili stenske panele, ki jih bomo za zmanjšanje stroškov namestili v malo dvorano v zgornjih prostorih, v dvorano pa bo podjetje namestilo nove akustične in varnostno protipožarne panele. Glavnina del trenutno poteka v lastni organizaciji, pretežno ob sobotah ko imamo vsi malo več prostega časa. Prizadevamo pa si, da bi vsaj glavna notranja dela, in sicer dvorana ter društveni sedež bila dokončana za praznik vaškega zavetnika Sv. Florijana.

Predsednik društva
Filip Hlede

DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE F.B. SEDEJ

Premierna uprizoritev komedije *Aulularia*

V soboto 14. marca je Dramska družina premierno uprizorila komedijo rimskega komediografa Titusa Macciusa Plautusa z naslovom *Aulularia*. Posebnost tokratne vprizoritve je bila tudi v tem, da se je Dramska družina zaradi popravilnih del Sedejevega doma, morala seliti v drugo dvorano in sicer na Hum v Goriških Brdih. O tem je med drugim v letos bogatem gledališkem listu takole napisala umetniški vodja Jasmin: " *Prav je, da omenim težave, ki smo jih imeli zaradi popravil, ki še vedno potekajo v Sedejevem domu. Z bralnimi vajami smo najprej začeli na domu igralca Simona Komjanca, nato smo z vajami v prostoru nadaljevali v kleti društva Sedej, kjer so igralci, kljub prostorski stiski skupaj z režiserjem vadili kar precej časa. Nazadnje pa smo*

vzpostavili stik z upravitelji dvorane na Humu v Goriških Brdih, ki so nam prostore nudili po simbolični ceni. Čezmejno sodelovanje se je zelo dobro obneslo."

Čeprav sta dvorana na Humu kot tudi oder manjša je bil uspeh tokratne postavitve v režiji Franka Žerjala velik. Šestnajst igralcev je navdušilo številne števerjanske gledalce in, tudi tokrat, iz širše okolice, med katerimi sta bila tudi goriški nadškof Carlo Roberto Maria Redaelli in podpredsednik deželne sveta FJK Igor Gabrovec. Njiju dva je, kot tudi še ostale ugledne goste, v dvorani sprejela števerjanska županja Franka Padovan. Dobro uro trajajočo predstavo, ki jo je režiser po dramaturškem delu z Jasmin Kovic "iz Rima preselil na Balkan" je dopolnila še družabnost, na kateri so člani Dramske družine občinstvo pogostili s tipičnim balkanskim menujem in sicer pleskavico v lepinji s kajmakom, šopsko solato in rakijo. Prva ponovitev Aulularie je bila že dan kasneje, v nedeljo 15. marca, in spet je bila dvorana, ki šteje 130 stolov polna. Sicer pa je bilo tudi v galeriji dvorane nekaj takih, ki so si predstavo ogledali kar pokonci.

V gledališkem listu je režiser o predstavi napisal: " *Kaj bi se zgodilo, če bi se kar čez noč spremenili iz siromaka v bogataša? Bi nas bogastvo osrečilo? Bi z njim uresničili vse naše skrite sanje? Ali bi bili v strahu, da bi ljudje zvedeli za naše bogastvo in se zato delali še večje siromake kot smo bili? Bomo našli varen kotiček, kjer bi lahko skrili naš zaklad pred očmi poželjivih sosedov? Joj, koliko skrbi, koliko trpljenja, koliko nezaupljivosti in sumničavosti lahko prinaša bogastvo. O tem nam v Aululariji govori Tit Makcij Plavt. Minilo je približno 2200 let kar je bilo delo napisano, a je še vedno prav tako sodobno kot je bilo za časa Rimljanov in se prav tako tudi danes lahko smejemo osebam, ki jim je Plavt s svojo ustvariteljsko silo vdihnil življenje."*

O izbiri teksta je takole napisala umetniška vodja Jasmin Kovic: " *Za ta tekst sva se s Frankom opredelila predvsem zato, ker besedilo z univerzalno sporočilnostjo nudi režiserju veliko razvojnih možnosti. Oba sva Plavtovo Aululario že poznala. Franko jo je celo pred kratkim režiral za Radijski oder, sicer v bolj klasični različici. Potrebovala sva besedilo, ki bi zadovoljilo večje število igralcev. V ljubiteljski dejavnosti je, poleg vseh dramaturških zahtev, treba vpoštevati predvsem potrebe igralcev, ki v gledališču iščejo razvedrilo in užitek.*

Zaželela sva si tekst, ki ga lahko nemoteno, skladno z režijsko zamislijo, prilagajala značilnostim tako raznolike in številne skupine. Igralcev je šestnajst. Starostni razmah gre od 15. do 68. leta. V zadnjem času so se skupini pridružili igralci, ki se ljubiteljsko ali polprofesionalo ukvarjajo tudi s plesom in petjem. Zdelo se nama je primerno, da komedijo obogativa tudi z glasbenimi vložki, ki bi ovrednotili te dodatne spretnosti nekaterih posameznikov. Manj izurjenim pa bi nudili možnost, da se preizkusijo v koordiniranem plesu.

Ne smemo pozabiti namreč, da imamo zelo vsposobljeno koreografinjo Moniko Zajšek, ki že vrsto let sodeluje z nami in plesne žanre s podrobnejšim raziskovanjem vedno znova prilagaja dramaturški liniji, času, glasbi in stilu predstave. Osebnost pa sem želela, da bi tekst dramaturško spremenili in posodobili, zato sem predlagala režiserju, da se najprej lotiva daljšega dramaturškega dela, tako sva septembra skupaj pri njem doma ob kavi in vedno polni škatli piškotov zasnovala prvo režijsko linijo. Odločila sva se, da bo naša razbrzdana Aulularia bolj kot v Grčijo, postavljena nekam na Balkan."

Jasmin Kovic pa je tudi zasnovala scenografijo in takole napisala: " *Scenografija prikazuje zanemarjeno hišo skopuha Evkliona oz. kuhinjo, kjer se je čas vidno ustavil v petdesetih letih prejšnjega stoletja. Občasno pa se med skrušene in dotrajane predmete iz druge polovice prejšnjega stoletja kričeče vsiljujejo elementi iz zahodnega modernega sveta, ki so prisotni predvsem v detajlih kostumov. S Carlotta sva sodelovali in ustvarjali vzporedno. Scenografija in kostumi so si skladni. Naivna modernost se kaže predvsem v pretiranem dekoru bogatejših likov in na tak način prefinjeno dopolnjuje scenografijo, ki stopi korak nazaj, da lahko liki in kostumi izstopajo v popolnejši izraznosti."*

Naj zdaj omenimo tudi igralski ansambel, ki v Aululariji nastopa. Glavni igralec je Matej Pintar, ki mu je režiser zaupal vlogo Evkliona. Z njim pa nastopajo še Sanja Vogrič, Ilaria Bergnach, Lucrezia Bogaro, Nikolaj Pintar, Tadej Lukman, Sara Miklus, Simon Komjanc, Branko Terčič,

Martin Komjanc, Zvonko Simčič, Aleksander Frandolic, Aleksander Faganel, Marinka Černic, Carlotta Nanut in Sara Soban.

Za kostume sta poskrbeli Snežica Černic in Carlotta Nanut ob pomoči šivilje Irene Grusovin. Za koreografijo je poskrbela Monika Zajšek. Odrska mojstra sta bila Niko Di Battista in Evgen Komjanc. Luči je oblikoval Marko Lutman, Tehnični vodja je bil Janez Terpin, njegova asistentka je bila Chiara Bernach. Šepetalka in inšpicientka je bila Katja Dorni, korepetitor in svetovalec za govor je bil Jan Leopoli.

Tako je o kostumih v gledališkem listu zapisala med drugim Carlotta Nanut: *"Pri izbiri kostumov sva s Snežico Černic, kostumistko, upoštevali predvsem željo režiserja, da bi bili liki postavljeni v moderen čas, a da bi obenem ohranili tipično ekscentričnost živahnega Balkana. [...] Vsak lik sva zato okarakterizirali z značilnimi modnimi dodatki, da bi ga še dodatno obogatili in razlikovali od ostalih. Barvni akord celotnega izbora kostumov niha od rjave barve do različnih stopenj zelene, skozi oranžne nianse, ki spominjajo na barvo zemlje in kmečko okolje nekdanjega Balkana; zlati elementi pa posodobijo in vizualno obogatijo celotno prizorišče, ki je postavljeno v današnje dni."*

O glasbi je Jan Leopoli med drugim takole napisal: *"Po režiserjevi zamisli, da bi predstavo opremili z glasbo, ki bi vsebovala izrazito spevnost (za besedila je sam poskrbel) in bi obenem z vnašanjem raznolikih odlomkov v posamezne prizore ohranjala registerski continuum. Po nelahkem iskanju pravih odgovorov na to, smo prišli do spoznanja, da imamo pravzaprav najboljšo rešitev na dlani, kajti na Goriškem od leta 2005 deluje skupina RADIO*ZASTAVA, ki je uspešno nastopila na številnih glasbenih festivalih po Evropi in nenazadnje leta 2013 na festivalu Sabor Trubača v Guči zasedla častitljivo 2. mesto. [...] Ob vsem tem pa bi bilo sodelovanje oz. spajanje sicer dveh amaterskih skupin (gledališke in glasbene), ki jima je kakovost dragocena, jasen primer konkretnega umetniškega soustvarjanja v našem prostoru."*

Sicer se je Dramska družina tudi letos vpisala na Linhartovo srečanje in že na premieri je bil prisoten selektor za Severno Primorsko, Gorazd Jakomini, sicer poklicni igralec in član ansambla SNG Nova Gorica. Celotno ekipo Dramske družine je po zaključnem uradnem delu sobotnega večera nagovoril, ji čestital, izpostavil mnoge svetle točke predstave kot tudi nekatere malenkosti, ki jih bodo igralci vpoštevali, da bo *Aulularia* še lepša in enkratna.

Več o predstavi lahko najdete na društveni spletni strani www.sedej.org ali na FB profilu Dramska družina SKPD F.B. Sedej.

Naj se za na konec člani dramske družine pohvalimo s posrednim sodelovanjem na letošnji osrednji proslavi ob Dnevu slovenske kulture, ki jo je priredilo ZSŠDI z naslovom *Skupaj zmoremo*, saj je dogodek, ki je bil na dan 8. februarja v Kulturnem domu v Trstu, režirala Jasmin Kovic. Pri njem so kot igralci in pevci sodelovali tudi naši Nikolaj Pintar, Zvonko Simčič, Lucrezia Bogaro in Carlotta Nanut, ki je poskrbela tudi za kostume. In to še ni vse, saj je v dvorani je s svojo strokovnostjo k uspehu pripomogla tudi naša tehnična ekipa (Janez Terpin, Katja Dorni in Marko Lutman). Pri Dramski družini smo ponosni na njihov kakovosten doprinos pri tako imenitnem dogodku. O odmevnem uspehu te prireditve, ki si jo je v nabito polnem Kulturnem domu na Ulici Petronio v Trstu, v treh dvoranah (s pomočjo videoprojekcij) ogledalo 700 gledalcev so obširno pisali naši mediji, spremljale pa so jo tudi kamere Slovenskega programa Deželnega sedeža Rai za FJK. Posnetek je na voljo na spletni strani www.4d.rtvsl.si (vtipkajte: slovinci v sosednjih državah).

Kdor pa bi želel videti Plavtovo *Aululario*, je vabljen na naslednjo ponovitev v sklopu niza veseloiger Iskrivi smeh na ustih vseh, ki bo v veliki dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž v Gorici, v soboto 11. aprila ob 20.30.

Ilaria Bernach

DELOVANJE MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA

Mešani pevski zbor »F. B. Sedej« je imel v božičnem času pestro delovanje. V soboto, 13. decembra, so pevci nastopili v vasici Gorenji Tarbi, v občini Srednje, na enem izmed božičnih koncertov, ki jih prireja Gorska skupnost Tera, Nadiže in Brd; ostala dva koncerta sta letos bila v Krminu in Viškorši (Taipana). Na večeru v gotski cerkvi sv. Janeza Krstnika so nastopili še zbori Faisi Dongje iz Ahtna, Pod lipo iz Barnasa, moški zbor Nediški puobi iz Podbonesca in otroški zbor Mali lujerji iz Špetra. Števerjanski pevci so pod vodstvom Aleksandre Pertot zapeli Tomčevo *Presveta noč*, Harejevo uspravanko *Le spavaj, sladko Detece*, napev iz Kramarjeve zbirke *Slava Bogu na višavi*, Vrabčevo *Bila je noč* in bolj sodobno *Otrok v božični noči* Aleksandra Vodopivca. Koncert je zaključila *Sveta noč*, ki so jo, vsak v svojem jeziku, zapeli pevci in publika.

V božičnem času je zbor oblikoval vsa bogoslužja v domači cerkvi, na praznik sv. Štefana pa je v goriški stolnici oblikoval slovesno zahvalno sv. mašo ob 40. letnici ustanovitve Združenja cerkvenih pevskih zborov, ki jo je daroval g. Karlo Bolčina. Ob tej priložnosti se je odbor Združenja odločil, da bo namesto tradicionalnega božičnega koncerta, maša v spomin na vse preminule pevce in organiste, ki so Bogu v čast in za dobro naših skupnosti dolgo let peli in orglali na naših korih. ZCPZ je, leta 2013, objavilo razpis za novo slovensko peto mašo za štiriglasni zbor in orgle, ki naj bo namenjena liturgični rabi in ljubiteljskim zborom, ob upoštevanju ustvarjalno tehnične zmogljivosti cerkvenih zborov. Komisija, ki so jo sestavljali Hilarij Lavrenčič, Damijana Čevdek, Patrick Quaggiato, David Bandelj in Dario Bertinazzi, je izbrala *Mašo na čast svetemu Janezu Pavlu II.* skladatelja Aleša Makovca, saj je »dala komisiji občutek dodelanosti, natančnosti in glasbene-skladateljske pravilnosti, obenem pa je sledila kriteriju razpisa, da je lahko pevna in se lahko uporablja tudi v naših malih župnijah, čeprav ni enostavna«. Skladatelj Aleš Makovac je po rodu iz Kopra, kjer se je rodil leta 1974; leta 2006 je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, smer sakralna glasba-orgle, nato je študiral dirigiranje (prof. Marko Letonja) in kompozicijo (prof. Marko Mihevc). Bil je profesor klarineta, orgel in zborovskega petja na več glasbenih šolah in konservatorijih; redno sodeluje z raznimi zbori, orkestri in solisti, skladateljski opus pa obsega veliko priredb in avtorskih skladb, za katere je prejel že številne nagrade. Za krstno izvedbo nagrajene *Maše na čast svetemu Janezu Pavlu II.* je Združenje cerkvenih pevskih zborov poverilo nalogo števerjanskemu zboru, ki so se mu ob tej priložnosti pridružili nekateri pevci mešanega zbora Rupa-Peč in cerkvenega zbora s Peči. Skladatelj je ob koncu maše povedal, da je bil z izvedbo zelo zadovoljen, saj se je lepo zivala z božičnimi pesmimi in so pri njej zborovodja in pevci poudarili prava mesta, čeprav se niso pred izvedbo nikdar srečali ali se pomenili o njej. Tudi dirigentka Aleksandra Pertot je novo mašo pohvalila, saj je spevna, pevci so jo radi naštudirali in zapeli ter lepo dokazuje univerzalno govorico glasbenega in duhovnega sporočila. Mašo se števerjanski pevci spet zapeli že na praznik Gospodovega razglašanja v domači cerkvi.

Po božičnih praznikih so pevci začeli s pripravi na drugi del sezone. 5. februarja je zbor sooblikoval koncert ob prazniku slovenske kulture »*Glasba je izredno bogata govorica*«, s katerim so se prireditelji (Svet slovenskih organizacij Gorica, Kulturni center Lojze Bratuž, Zveza slovenske katoliške prosvete, Združenje cerkvenih pevskih zborov in Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komelj) želili pokloniti dvema pred kratkim preminulima skladateljema, ki sta globoko zaznamovala naš kulturni in glasbeni prostor, to sta Pavle Merkù in Štefan Mauri. Večer, ki ga je povezovala Lucrezia Bogaro, režirala pa Metka Sulič, so oblikovali še recitator Nikolaj Pintar, sopranistka Nataša Jakopič, ob klavirski spremljavi Neve Klanjšček, kitaristka Martina Gereon in flautist Fabio Devetak in mešani pevski zbor Hrast iz Doberdoba pod vodstvom Hilarija Lavrenčiča;

nagovor je imel časnika Andrej Černic. Števerjanski pevci so svoj nastop posvetili delu tržaškega skladatelja Merkuja; najprej so, v nekakšni žalni procesiji iz preddverja do odra, zapeli nabožno iz Benečije *Kier je Jezus Kristus karvavi pot potiu*, ki ponazarja skrivnosti žalostnega dela rožnega venca. V nadaljevanju pa so predstavili dve živahni ljudski skladbi, ki jih je profesor Merkù s svojim etnološko-raziskovalnim delom v Reziji rešil pozabe, in sicer *Gre alba še čez Bužico* in *Čiči nana, Maričica*. Na koncu so pevci obeh zborov skupaj zapeli še Merkujevo *Jnjen čeu a jti gna*!

Martina Valentinčič

100. OBLETNICA ZAČETKA 1. SVETOVNE VOJNE: LIK FRANČIŠKA BORGJE SEDEJA (1. del)

Življenje in pastirsko delovanje nadškofa Frančiška Borgje Sedeja je zaznamovalo obdobje velikih političnih in družbenih sprememb na Goriškem. Med njegovim dolгим škofovskim službovanjem (1906-1931) sta mesto in goriška provinca doživeli razpad avstro-ogrske monarhije, tragično in krvavo izkušnjo 1. svetovne vojne ter priključitev Kraljevini Italiji. Msgr. Sedej je vedno skušal razbirati spreminjanje okoliščin, predvsem pa si prizadevali za dobro goriške Cerkve in svojega ljudstva.

Frančišek Borgia Sedej se je rodil 10. oktobra 1854 (na godovni dan sv. Frančiška Borgje, po katerem nosi ime) v Cerknem, kot drugi od šestih otrok očetu Lovru in materi Mariji Bevk. Prva dva razreda osnovne šole je obiskoval v Cerknem, nato so ga zaradi nenavadne nadarjenosti poslali na normalko v Gorico. Leta 1866 je bil sprejet v malo semenišče v Gorici, leta 1873 pa je pričel študij teologije v goriškem osrednjem bogoslovnem semenišču, kjer je z odličnim uspehom opravil teološki študij. 26. avgusta 1877 ga je v goriški stolnici v duhovnika posvetil nadškof Andreas Gollmayr, naslednjega dne je pel novo mašo v rodnem Cerknem. Najprej je kot kaplan služboval v Cerknem, toda kmalu ga je nadškof, upoštevajoč njegovo izredno nadarjenost, poslal na znameniti dunajski zavod Frintaneum (Avguštiny), ki ga je ustanovil cesar Franc I. z namenom, da bi tu pripravili najsposobnejše duhovnike za prevzem odgovornih služb; tu je Sedej bival štiri leta in nadaljeval s študijem teoloških disciplin in se posvetil posebej bibličnim vedam in orientalskim jezikom (predvsem arabščini in aramejščini), s štipendijo je tudi potoval v Palestino na specializacijo v orientalistiki. Po vrnitvi v Gorico je bil kaplan na Travniku, prefekt in predavatelj v osrednjem in malem semenišču, poglobil pa je tudi svoje znanje slovenske kulture; zanimal se je predvsem za petje, bodisi narodno kot cerkveno, bil je med ustanovitelji Ceciljinega društva. 25. junija 1884 je doktoriral iz teologije. V Gorici pa ni ostal dolgo: novembra 1889 se je vrnil na Dunaj, kjer je imel vlogo ravnatelja svetopisemskih ved na Avguštiny in bil istočasno imenovan za dvornega kaplana, prevzel pa je tudi mesto knjižničarja in ekonoma zavoda. Medtem ko je opravljal to službo, je veliko potoval po Balkanu, Italiji, Franciji in Nemčiji ter vodil romanja v Sveto deželo; udeleževal se je znanstvenih simpozijev, pisal članke in znanstvene razprave za revije in časopise ter ustanovil akademsko društvo Danica; posebno skrb je kazal do slovenskih študentov, ki so prišli študirat v prestolnico. Leta 1898 ga je nadškof kardinal Missia spet poklical v Gorico in ga imenoval za kanonika teologa, stolnega župnika in goriškega dekana; naslednje leto je postal prosinodalni izpraševalec in škofovski nadzornik slovenskih in nemških šol. V osrednjem bogoslovnem semenišču je predaval Staro zavezo, po smrti Josipa Pavlice pa še Novo zavezo.

-dalje-

SVETI TRIJE KRALJI

V torek, 6. januarja 2015 je kot vsako leto potekalo koledovanje. Letos sta bili dve ekipi kraljev; prva je koledovala pretežno v Števerjanu, druga pa je obiskala Števerjance, ki ne živijo v Števerjanu. Zjutraj smo se srečali na domu Sneže Černic, ki nas je napudrala, nam posodila obleke in nam posodila dragulje. Prva ekipa je štartala ob 8.30 in šla v Gorico. Druga pa je štartala ob 9 uri. Druga skupina je prvo obiskala dom za ostarele v Podsabotinu, kjer vsako leto nestrpno pričakujejo svete tri kralje. Po obisku v domu pri ostarelih smo se usmerili proti Števerjanu in na poti smo se nekajkrat ustavili, da bi obiskali ljudi, zlasti starejše, ki so nas pričakovali. Ko smo se vrnili v Števerjan, smo obiskali prebivalce Sovence, ki so se dokazali za zelo gostoljubne, kot vsi drugi, ker so nam rade volje ponujali hrano in pijačo. Ko smo obiskali vso Sovenco smo se namenili proti Runku, potem pa smo šli v smer Placa. Tam smo srečali tudi fotografa Bumbaco, ki nas je slikal. Privoščili smo si še pavzo s čajem in piškoti, potem pa šli naprej. Spustili smo se po Ščednu in obiskali kar precej hiš, potem pa se ustavili za kosilo. Potem ko smo se nahranili smo napredovali in obiskali še nekaj domov. Šli smo tudi do gostilne pr' Mirkotu. Ob šestih in pol smo se srečali z drugo skupino, da bi šli k maši. Med mašo smo vstopili, potem pa smo šli pet na kor. Po maši smo obiskali še zadnje hiše. Po obisku zadnje hiše smo se vrnili v Sovenco in se preoblekli. Nato smo odšli na zaslužno pico. Od denarja, ki smo ga zbrali, smo podelili 900,00 evrov združenju Onlus A. B. C. Burlo in 1000,00 evrov združenju Spiraglio v Gorici.

Aleksander Frandolič

Pri uredništvu Števerjanskega Vestnika sta prispeli dve zahvalni pismi, in sicer od zsrženja Onlus A. B. C. Burlo in združenja Spiraglio.

Obe združenji se iskreno zahvaljujeta kolednikom in celotni vasi, ki je nabrala tako vsoto denarja.

NATEČAJ "MOJE JASLICE"

Natečaj "*Moje jaslíce*", je postala že prava stalnica decemberskega časa. Vsako leto skušamo člani Mladinskega krožka popestriti dogajanje na vasi v dnevih pred in po Božiču.

Da bi večje število otrok sodelovalo z nami, so nam lani priskočile na pomoč učiteljice OŠ Alojza Gradnika iz Števerjana. Otroci so med poukom likovne vzgoje izdelali kipce iz gline. V Božičnem času pa smo si te jaslíce lahko ogledali v farni cerkvi.

Člani Mladinskega krožka in celotna vas smo bili zelo zadovoljni in ponosni na delo, ki so ga opravili otroci.

Letos pa smo se vrnili na stare običaje. Nekateri člani Mladinskega krožka smo se odpravili k otrokom domov, da bi poslikali jaslíce in drevesce. Skupina, ki jo je sestajal celoten Mladinski krožek, si je kasneje ogledala slike in izbrala zmagovalce. Na natečaj se je prijavilo 22 otrok.

Sedaj pa vam bomo razkrili prejemnike nagrad.

Tretje mesto za najlepše jaslíce prejme Nikolaj Skok, ker se je potrudil pri pripravi dveh zelo kreativnih jaslíc.

Drugo mesto za najlepše jaslíce prejme Mosè Komjanc. Jaslíce so bile ročno izdelane iz plutovine, lesa in volne. Jaslíce na dvorišču so bile izdelane iz lesa in so skoraj prerasle samega Moseja.

Prvo mesto pa sta si pridobili Vanesa in Barbara Humar, ker sta imeli zelo posebno štalico.

Nagrado za najlepše drevesce gre Mojci Srebrnič, ki je okraske izdelala s tehniko origami. To je japonska tehnika, kjer vse sestoji v zlaganju oz. prelaganju papirja, tako da ustvarimo določeno figuro. Mojca je s to tehniko izdelala zelo lepe zvezdice.

Plakat s slikami je bil izobešen v farni cerkvi do Svečnice.

Iz srca se zahvalimo vsem, ki ste sodelovali in zmagovalcem ponovno čestitamo, upajoč, da se boste tudi drugo leto udeležili natečaja "*Moje jaslice*".

Mladinski krožek

BAKLADA

*Ko se prižgejo praznične lučke
sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani
in želja vzpne se iz srca v višine.*

*Vse kar slabo je
z Božičem naj zbledi,
vse kar dobro je,
naj za vekomaj ostane!*

Kakor kresničke v temni poletni noči, ki se poigravajo v toplem zraku, dvigajo visoko v nebo ter ponovno padajo med ljudi, tako so se bakle počasi povzpenjale po vaških cestah vse do domače cerkve. Tradicionalna baklada je pravi trenutek, ko si vsakdo izmed nas, čakajoč na Jezusovo rojstvo, vzame nekaj časa in ga posveti družabnosti ter skupnemu pričakovanju Novorojenega. Skupinica ljudi se je za baklado zbrala na Bukovju in se spokojno podala na pot. Prijeten večer sta spremljali luč in toplota bakel, ki sta v srca navzočih vlili pravi božični duh.

DELOVANJE OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

Otroški pevski zbor je v božičnem času imel kar dva nastopa v bližnji okolici. V nedeljo, 4. januarja, je na povabilo jazbinske župnije prepeval na tamkajšnji božičnici skupaj z mešanim zborom Jazbine-Plešivo in moškim zborom Mirko Filej iz Gorice. Poslušalci so prisluhnili božičnim melodijam, kot so *Trije pastirci* in *Tam stoji pa hlevček*.

V soboto, 10. januarja, pa se je v Gorici v cerkvi sv. Ivana odvijal 6. božični dobrodelni koncert v spomin na dr. Mirka Špacapana. To srečanje vsakoletno prirejajo Zveza slovenske katoliške prosvete, Prosvetno društvo Podgora, Združenje cerkvenih pevskih zborov, Slovenska zamejaka skavtska organizacija, AŠD Olympia, Slovenska skupnost in Krožek Anton Gregorčič v

spomin na prezgodaj preminulega skavta, dirigenta, športnika in navsezadnje prijatelja Mirka. Izkupiček večera je bil namenjen neprofitnemu društvu *Paliativna oskrba - Mirko Špacapan Ljubezen za vedno* iz Vidma, ki nudi pomoč pri negi onkoloških bolnikov. Ustanoviteljica in predsednica tega onlusa je Mirkova žena dr. Manuela Quaranta. Ta večer je kulturno zelo bogat, saj vsako leto nastopa več glasbenikov, gledaliških igralcev ter govornikov. Naši mali pevci so koncert uvedli s štirimi pesmicami, med katerimi je izstopala prav Špacapanova uspravanka *Spi naj Dete*.

Sezona se po božičnem času nadaljuje z novimi izzivi. V aprilu bo na vrsti revija Zlata grla, v maju pa prvo sveto obhajilo v domači vasi.

Martina Hlede

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO »OŠ Alojz Gradnik« iz Števerjana

OD KOD SI KRUHEK?

Včeraj smo si ogledali gledališko predstavo »*Od kod si kruhek*«. Deklica Ana je v zemlji našla zlat prstan. Takoj je začela iskati lastnika. Šla je k trgovcu, peku, mlinarju in kmetu. On je bil lastnik prstana.

Ana in mi otroci smo se naučili kako nastane kruh. Predstava je bila zelo lepa.

Učenci 1.razreda

Pustne maske

Za pust sem bil kavboj. Oblečen sem bil v rjav brezrokavnik z dvema rdečima zvezdama in kavbojke. Imel sem pištolo.

Nicholas

Bil sem Zorro. Imel sem črne hlače, črno majico, rdeč pas in belo ovratnico. Za vratom sem imel privezано črno haljico. Na glavo sem dal klobuk in v roki sem nosil sabljo. Za pust sem se zabaval.

Loris

Oblečena sem bila v kraljično. Imela sem roza krilo z rožicami. Na rokah sem imela zapestnico, na glavi pa zlato krono.

Clarissa

Za pust sem bila pikapolonica. Obuta sem bila v črne nogavice, oblečena v črno majico in rdeče krilo. Nosila sem rdeče perutke s pikami. Na glavi sem imela antene in na licu rdečo pikapolonico.

Alice

Oblečena sem bila v čarovnico. Imela sem dolgo črno krilo in dolge črne hlače. Na glavo sem dala špičast klobuk. Moje lase so bile črne. Obraz sem imela pobarvan v zeleno.

Vanessa

Za pust sem bila muca. Imela sem črno obleko, ki je bila obrobljena s tigrastim kožuhom, na glavi pa ušesa enaka robu obleke. Imela sem pobarvan obraz: črne brke in črn nasek.

Alyssa

Bil sem kavboj. Oblekel sem kavbojke in brezrokavnik. Na rokah sem imel rokavice in na glavi klobuk z zlato zvezdo. Držal sem pušo in pištolo.

Nikolaj

Za pust sem bila indijanka. Na glavo sem dala kapo iz pisanega perja. Imela sem lepo pisano obleko, na nogah nogavice, v rokah pa nič.

Eva

Preoblekla sem se v pikapolonico. Imela sem rdeče peruti in na glavi rdeče antene. Na rokah sem nosila zapestnice.

Anja

Oblekel sem se v kavbojca. Imel sem rjavo majico in svetlo rjave hlače, na glavi pa klobuk z zvezdo. V roki sem nosil dve pištoli.

Franc

2. razred

Šola ni šala,
Obiskujem jo rada,
Lepo se učim,
A še raje na odmoru norim.

Julija

Šolarka sem mlada,
Odmor imam rada,
Lepo se s sošolci igram,
A še raje svinčnik v roki imam.

Barbara

Šolarka sem,
O črkah že vse vem,
Lovljenje se rada igram,
A učiti se moram cel popoldan.

Nastja

Igra med odmorom

S prijateljicami se najraje igram na »restavracijo«. Najprej jaz in Julija okrasiva torte z listjem, prahom in kamenčki. Nastja pa dela različne vrste prahu: bele, sive, rdeče in rjave. Alyssa gleda, če vsi delajo. Anja, Alice in Clarissa delajo vaze iz blata in polpete.

Edith

Posebna opravičila

Gospa učiteljica,
opraviči me prosim, ker sem ostal doma. Zelo sem bil len, zato sem cel dan sedel pred TV-jem. Drugič te bom povabil na ogled RIO 2.

Erik

Spoštovana učiteljica gospa!

Danes ostanem doma, ker bom šel na sladoled, v bazen in se igral. Če me opravičite, vas povabim na moj rojstni dan.

Lep pozdrav.

Gregor

Spoštovana gospa učiteljica,

danes ne morem priti v šolo, ker imam lenitis akutis.

Hvala za razumevanje.

Sebastian

3. razred

Kje kdo spi

Prst spi v roki,
črv spi v moki.
Riba spi v vodi,
krilo pa v modi.
Avto spi v garaži,
vojak spi na straži.

Nika

Lepilo spi v steklenici,
možgani spijo v Mici.
V abecedi spijo črke,
pod nosom pa brke.

Veronika

Sol spi v solinah,
sir v sirarnah,
maščoba v trebuhu,
moka v kruhu.
Črka spi v abecedi,
abeceda spi v knjigah,
krava spi v čredi,
sok spi v figi.

Alan

Pravi otrok sem

Pravi otrok sem
in me je strah
(kaj pa morem,
če sem plah).

Manuel

Pravi otrok sem
in zelo učen sem
(kaj pa jaz morem,
če učitelj kriči).

Lapo

Pravi otrok sem
in vseč mi je nogomet.
Rad jem čokolado,
da zraste moje telo mlado.

Mosè

Pravi otrok sem,
skoraj vsega se bojim
(kaj pa jaz morem,
če v temi znorim).

Lara

4. razred

Mojca mi je ime,
Oziram za fanti se še ne,
Joj, mi učiteljica kriči! S
Copati me mama po hiši lovi.
A rada jo imam vseeno.

Vesela sem deklica,
Aktivna in
Lepe lastnosti imam.
Erik mi je brat, ki
Nikoli noče spat.
Tomadoni se pišem.
Igram na prečno flavto,
Najraje pri pouku rišem,
A najbolj si želim avto.

Zrcalce, zrcalce povej mi
kakšen in kdo sem?
Kdaj sem zrasel,
sam ne vem.
Imam mamine modre oči,
očetu podoben okrogel obraz,
sem rjavolas.
To sem jaz.

Prijazen, pameten, pošten, pravi
Razumevajoč, razigran
Inteligenten, igriv, iskren
koraJžen
Aktiven
simpaTičen
učEn
Ljubezniv
občutlJiv

Matteo

Vida

Srah me je bilo....

Nekega dne, ko sem bila na obisku pri prijateljici, sva se še z drugimi otroki igrali na skrivanje v temi. Pravila so bila, da kdor se skriva, ustraši tistega, ki išče. Že ko so se ugasnile luči me je bilo strah. Drugi so se skrili in jaz sem iskala. Ko pa me je prijateljica ustrašila, sem dobila kurjo polt. In od strahu sem se kmalu

Petra

Če bi vladal jaz.....

- krasti bi bilo nemogoče,
- bolnice bi bile ozdravljajoče,
- politiko bi v koš poslal,
- nogometu bi podporo dal,
- izkoristil bi pogoje, da bi se denar dobil,
- Števerjan bi se v zlato potopil!

Simon

Ženska sklanjatev

Petra živi v Števerjanu.
Petre ni nikoli doma.
Petri sem za rojstni dan podarila majico.
Petro vidim samo v šoli.
Ob Petri mi je prijetno.
S Petro je lepo biti prijateljica.

Lara

Moj prijatelj

Simon je visoke postave. Ima rjave lase in oči. Oblači se v športna oblačila in njegova najljubša barva je rumena. Je gibčen, v prostem času rad igra nogomet.

Pogosto je dobre volje, zabaven je. Ni dolgočasen in zamerljiv. Zelo dober je po srcu in ima smisel za humor. Simon je zanimiv, ker je zmeraj pripravljen za vse.

Ivan

ZASEDANJE POKRAJINSKEGA SVETA SSK ZA GORIŠKO OB 40-LETNICI NEPREKINJENEGA DELOVANJA

Na Primorskem, tako na Goriškem, še najbolj pa prav v Števerjanu, poznamo bogato slovensko narodno-politično tradicijo, ki ni prenehala ne pod fašističnim režimom ne v vojnem obdobju 1939-1945. Takoj po vojni se je skupina zavednih Slovencev zopet reorganizirala in leta 1951 začela aktivno delovati v Gorici kot Slovenska demokratska zveza, po vaseh pa kot Kmečko delavska zveza, vse do leta 1975, ko se je tudi na Goriškem ustanovila narodno-zbirna stranka Slovenska skupnost. Brez dvoma gre vsem našim predhodnikom prav iskrena zahvala za vse opravljeno poštovovalno delo v prid vseh nas in da mi danes lahko še živimo na naši zemlji. Voditelji stranke so od vedno bili tesno povezani s teritorijem in delovali v prid ljudi.

Števerjan je bil in je še vedno pretežno kmečka vas. V takojšnjem povojnem času, v letih pomanjkanja, hude gospodarske in ekonomske krize, so prav preprosti ljudje, od katerih je bila večina kolonov, in kmetje – garači zagrabili situacijo v roke in sami načrtali usodo lastne vasi. Družilo jih je skromno, a dostojno in pošteno življenje, hrepenenje po boljših časih, navezanost na lasten dom in zemljo ter močna narodna zavest. Vse to jim je pomagalo, da so se osamosvojili in da sedaj mi, mlajši rodovi, živimo na svoji zemlji.

Pred 40 leti, 15. februarja 1975, se je Slovensko ljudsko gibanje odločilo, da izstopi iz Slovenske demokratske zveze in ustanovi novo politično stranko, ki bi bolj odgovarjala potrebam časa. Po zgledu tržaških rojakov, so v mali dvorani Katoliškega doma, sedanjega Kulturnega centra Lojze Bratuž, sklicali ustanovno skupščino, ki je odobrila statut in sklicala prvo zasedanje pokrajinskega sveta za 1. marec 1975. Nastal je tako goriški del stranke Slovenske skupnosti, ki se je 24. maja istega leta povezal s tržaškim delom, da je samostojna politična stranka Slovencev v Italiji zaživela na deželni ravni.

Goriški pokrajinski svet SSK, je zasedal v petek, 13. februarja 2015, ob 18. uri v komorni dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž, in se je spomnil na podoben način tistega pomembnega in pogumnega dne pred 40 leti ter pogled usmeril v prihodnost, ki bo za edino samostojno politično stranko Slovencev v Italiji še kako zahtevna, da se manjšina lahko ohrani kot enakovreden subjekt deželne in državne družbe. Med zasedanjem so spregovorili člani pokrajinskega sveta, podeljena so bila tudi priznanja za dolgoletno in aktivno zvestobo stranki.

Minilo je že več kot 60 let naše politične organiziranosti in v Števerjanu danes sekcija Slovenske skupnosti uživa veliko zaupanja s strani občanov in predvsem veliko pričakovanja. Števerjanski politiki v letih, če jih lahko imenujemo tako, so bili najprej v prvi vrsti kulturniki, gospodarstveniki, in šele potem politiki, prioriteto nad vsem so dajali slovenskemu človeku in domačemu teritoriju, večkrat so zanemarili lastno službo, kaj pa še prosti čas. Tako je tudi danes.

Marjan Drufovka

IZLET NA SNEG

Bela snežna odeja, ki kakor žamet prekrije hribe, griče in doline, sneženi možaki z znamenitim korenčkovim nosom, sani, kepanje ter sprehodi po zasneženi, skoraj sanjski pokrajini, so za vse ljubitelje snega pravi užitek, ki v hladnem zimskem času prav pogreje srce. Letošnje vremenske razmere pa niso bile naklonjene snežinkam, zato smo se ljubitelji snega vseh starosti odločili za celodnevni izlet na sneg, ki ga že vrsto let organizira mladinski krožek S. K. P. D. »F. B.

Sedej«. Prvega februarja smo se ob rani uri zbrali na vaškem trgu in z velikim navdušenjem odpotovali proti Zoncolanu. Po par urni vožnji, ko se je nestrpnost še stopnjevala in dosegla višek, smo končno stopili na zasnežena tla. Nekateri izmed nas smo se takoj pripravili za smučišča, drugi so si zapirali posebna obuvala za deske, tretjih pa že ni bilo več, saj so jo s sanmi že popihali gor po strmem pobočju. Prijeten izlet je v poznem popoldnevu sklenila zakuska, pojedino ter povratek pa sta spremljali slovenska narodna glasba ter domača pesem.

Jernej Terpin

PUST 2015

Na pustni torek so se rdeče kapice, lovci, babice in volki odpravili po vasi, kot velewa dolgoletna pustna tradicija v Števerjanu. Voz, ki je dobil obliko volka, je pripravljaj mladinski krožek par dni pred pustom pri Muzičih doma.

V torek zjutraj so se mladi iz vasi in prijatelji iz okolice zbrali na placu že pripravljani, našemljani in seveda polni energije za dolg, a enkratni dan, ki jih je čakal.

Ob spremljavi Fabijanove harmonike in Elijeve kitare, so šeme pele od hiše do hiše lepe slovenske narodne pesmi. Obiska pustarjev so se še posebno veselili starejši vaščani, ki so se v pustnem duhu radovoljno poveselili in morda obudili spomine na mlada leta, ko so tudi sami rajali in se zabavali. Prav v vsaki hiši je veselo družbo osrečila poleg prijazne besede tudi pogrnjena miza z najrazličnejšimi pustnimi in nepustnimi dobrotami. Pust je vedno lep trenutek zabave in priložnost druženja vseh generacij. Tudi letos se je dobro izpeljal in upajmo, da bo ta tradicija še dolgo živela v naši vasi.

Sara Soban

OD PREŠERNA DO MIMOZE

Tudi letos je pri K.D. Briški grič iz Števerjana potekal kulturni večer *Od Prešerna do mimoze*, to je proslavljanje dveh pomembnih praznikov, dneva slovenske kulture in dneva žena.

Mladi društveni člani se zavedajo, da so ženske²¹. Stoletja švedno na nekaterih področjih zoperstavljen in da se enakopravnost moškim še ni udejanjila v zadovoljivi meri. Zaradi tega so se odločili, da bodo osvetlili eno izmed področij, v katerih je bila ženska v preteklosti deležna manjše pozornosti, to je literaturi.

Dramska skupina *Oder mladih Briški grič* je pripravila kratko predstavo z naslovom *Pevaj, pevaj še, pesnica!*, svojevrsten poklon ženski kot umetnici. Ob listanju po zaprašeni knjigi o prvih slovenskih umetnicah ter interpretativnem branju verzov Lujize Pesjakove, Pavline Pajkove, Fany Hausmannove in Josipine Turnograjske se je gledalcem odstirala zgodba o začetku ženskega slovstvenega udejstvovanja na slovenskih tleh.

Uvodni govor o pomenu ženskih ustvarjalk je podala gostja večera, doc. dr. Ana Toroš iz Fakultete za humanistiko Univerze v Novi Gorici.

ČESTITKE

Mateja Fajt in Dario Del Negro sta postala, 18. januarja letos, starša mali Victoriji. Obema čestitamo, mali punčki pa želimo veliko zdravja, sreče in ljubezni.

28. februarja je štoklja priletela na Bukovje in pustila bratcema Patriku in Luki sestrico Greto. Staršema Evelin in Gianniju čestitamo, Patriku in Luki želimo, da bi bila pridna in poštena bratca novorejčki. Greti želimo, da bi postala srečna, zdrava in pridna punčka.

SMRTI

Mizerit Susanna vd. Dorni

Rodila se je 24. avgusta 1923.

Umrla je 25. decembra 2014.

Pogreb je potekal 29. decembra 2014.

Tajnici Katji Dorni, odborniku Aljoši Dorni in pevkama Nikol Dorni in Annamariji Ursič, ter celotni družini izrekamo iskreno sožalje ob izgubi none in mame Zane.

Klanjšček Sofia

Rodila se je 15. maja 1920.

Umrla je 5. januarja 2015.

Medvešček Albina Zora vd. Jakin

Rodila se je na Cerovem 4. novembra 1922.

Umrla je 10. februarja 2015.

Pogreb je potekal 12. februarja 2015.

DAROVI

N. N. iz Sovodenj daruje za Števerjanski Vestnik 20,00€.

V spomin na Zano Mizerit daruje Simon Komjanc za župnijski dom Sedej 50,00€.

V spomin na Zano Mizerit daruje Ida Komjanc za športno društvo Olympija 50,00€.

V spomin na Zano Mizerit daruje družina Muzič Ivan za župnijski dom Sedej 50,00€.

V spomin na pokojne družin Terčič in Tomažič daruje N. N. za S. K. P. D. F. B. Sedej 500,00€.

N. N. daruje za Števerjanski Vestnik 100,00€.

V spomin na pokojno Jožico Terčič, darujejo sinovi in hčere 250,00€ za Števerjanski Vestnik in 200,00€ za Sedejev dom.

KUHARSKI RECEPTI

INDIJANČKI

Testo: 5 jajc, 10 dag sladkorja, 20 dag moko.

Krema: 0,5 l mleka, 10 dag sladkorja, 2 jajci, 9 dag moko, vanilijev sladkor, 2 dl rastlinske smetane; 10 dag rastlinske masti, 20 dag čokolade.

Beljake trdo stepemo, dodamo sladkor in rumenjake. Nato vmešamo moko na roke. Na peki papir nabrizgamo kupčke in jih rahlo potresemo z moko. Pečemo na 180 stopinjah 10-15 minut.

Pečene kekse nato izdolbemo in ostanke zmeljemo v drobtine, ki jih uporabimo kasneje.

Vsak keks namočimo v čokolado in pustimo na hladnem, da se čokolada strdi.

Sestavine za kremo (razen smetane) skuhamo kot pudding in v ohlajeno kremo vmešamo 2 dl stepene rastlinske smetane. V vsak keks nato nabrizgamo smetano in jih "sestavimo". "Kremni obroč", ki nastane med obema keksoma pri sestavljanju, povaljamo v drobtinah in gotove indijančke polagamo v lampiončke.

ČOKOLADNE VRTNICE

Testo: 400 g univerzalne moko, 125 ml mleka, 1 vanilijev sladkor, 80 g sladkorja, 1 jajce, 1 vrečka suhega kvasa, sol, 50 g masla sobne temperature.

Kakavov vložek: 100 g masla, 15 g grenkega kvasa, 10 g moko, 1 vanilijev sladkor.

Premaz: staljeno maslo.

Vložek: kakav, moko, vanilijev sladkor in maslo zmešamo v gosto kompaktno kremo: maso nanesemo med 2 plasti peki papirja v območju 10x15 cm. Postavimo v hladilnik, da se strdi.

Testo: iz sestavin za testo ugnemo voljno testo, ki naj vzhaja na dvojni volumen. Vzhajano testo razvaljamo na 20x17 cm.

Na sredino belega testa damo ohlajen kakavov vložek, ki ga z leve in desne strani pokrijemo z belim testom. Dobljeno zvaljamo po dolžini, nato pa oba dela po krajši stranici zapognemo proti sredini in še enkrat prepognemo. Ponovno razvaljamo po krajši stranici do dolžine 50 cm, nato pa po daljši stranici zvijemo kot potico. Dobljen svaljek razrežemo na 10 po 5 cm debelih rezin, ki jih zlagamo v dobro namaščen pekač za muffine s prerezano stranjo navzgor.

Pred peko premažemo s staljenim maslom in pečemo brez ventilacije v predogreti pečici pri 180 stopinjah 25 minut. Tople rože zložimo na rešetko, da se ohladijo.

NEBEŠKI POLJUBČKI

Sestavine: 250 g masla, 100 g sladkorja v prahu, zlička nastrgane limonine lupine, 2 rumenjaka, 300 g moko, dve žlici malinove marmelade, sladkor v prahu.

Za kremo: 1 beljak, 80 g zmehčanega masla, 80 g sladkorja.

Zmehčano maslo stepamo s sladkorjem v prahu, ki smo ga prej presejali, dodamo še limonino lupinico in mešamo toliko časa, da masa postane svetla in penasta. Dodamo eno po eno jajce in na koncu še presejano moko. Moko dodajamo po žlicah.

Iz testa z vrečko za brizganje z zvezdastim nastavkom na pekač, obložen s peki papirjem, nabrizgamo kupčke z 1,5 do 2 cm premera. Pečico segrejemo na 180 stopinj in kolačke pečemo 10 do 12 minut. Ko jih vzamemo iz pečice, morajo biti še malo mehki, nato jih ohladimo.

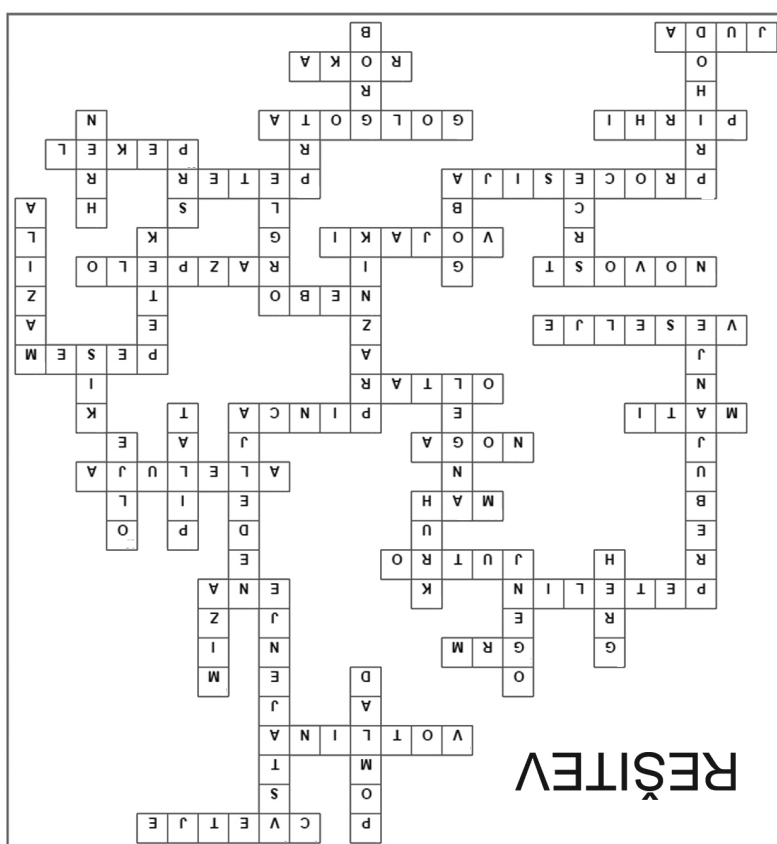
Kremo pripravimo tako, da segrejemo 60 g sladkorja z zličko vode. Mešamo, dokler se sladkor ne raztopi, potem naj sirup na srednji vročini vre še tri minute, vmes ne mešamo. Če sladkor med tem ob robovih začne kristalizirati, s čopičem nanesemo malo vode na kozico. V tem času iz beljaka stepemo čvrst sneg, dodamo preostali sladkor in stepamo, dokler se sneg ne sveti.

Potem v sneg vmešamo vroč sladkorni sirup in stepamo, dokler masa ni hladna, za tem vtepemo še zmeščano maslo.

Polovico piškotov namažemo z marmelado in jih zlepimo z drugo polovico piškotov, na katere smo nabrizgali ali namazali masleno kremo. Na koncu piškote potresemo s sladkorjem v prahu.

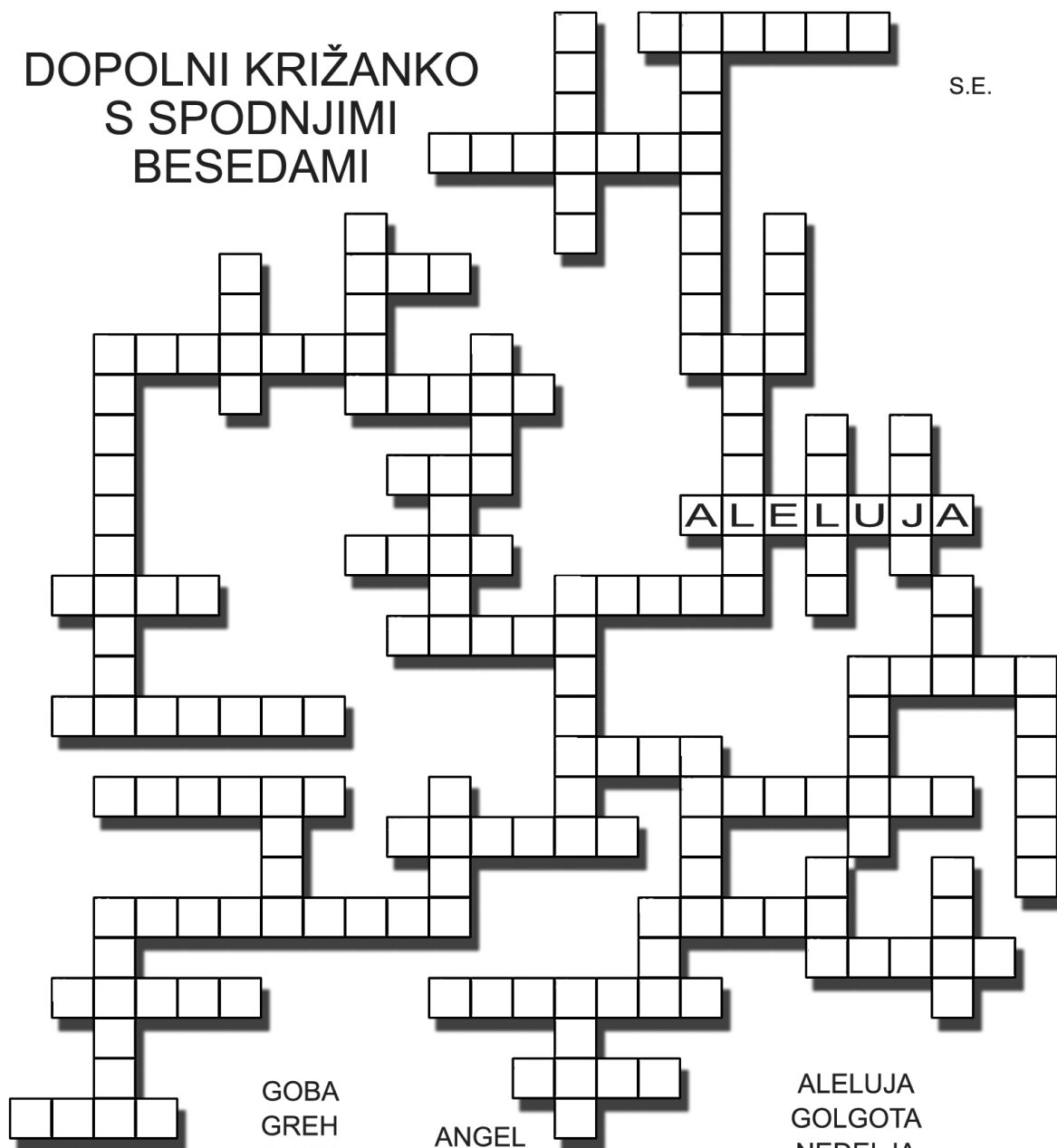
Evelin Bulfoni

DOPOLNI KRIŽANKO S SPODNJIMI BESEDAMI

S.E.

ENA
GRM
KIS
MAH
PRT
SRP

GOBA
GREH
GROB
HREN
JUDA
KRUH
MATI
MIZA
NEBO
NOGA
OLJE
ROKA
SRCE

ANGEL
JUTRO
OGENJ
OLTAR
ORGLA
PEKEL
PESEM
PETEK
PETER
PILAT
PINCA
PIRHI

CVETJE
MAZILA
NOVOST
POMLAD
PRIHOD
VOJAKI

ALELUJA
GOLGOTA
NEDELJA
PETELIN
PRAZNIK
RAZPELO
VESELJE
VOTLINA

PROCESIJA
VSTAJENJE

PREBUJANJE